

Означена тематика є доволі актуальною сьогодні для України, оскільки дослідження особливостей правового забезпечення діяльності правоохоронних органів у державах з різними правовими системами надасть підстави для виокремлення позитивного досвіду й визначення можливостей його впровадження до національної правової системи. Це створить передумови для розроблення теоретичних висновків і практичних рекомендацій з питань вдосконалення вітчизняної правоохоронної системи в цілому.

Література

1. Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові підходи дослідження: матеріали міжкафедрального круглого столу (м. Харків, 23 жовт. 2012 р.). За ред.: В.О. Серьогіна. Харків, 2012. 123 с.

2. Хамула П.І. Правоохоронні органи в системі органів державної влади: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків, 2015. 235 с.

3. Карпова Е. Модели прокуратуры в зарубежных странах. *Закон и жизнь*. 2012. № 3 С. 52-53. URL: <http://www.legeasiviata.in.ua/archive/2012/3/09.pdf>

УДК 343.58(043.2)

Майстро Д.М., здобувачка вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

РОБОТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ «ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ» (ст. 299 КК України)

Кримінальне правопорушення, склад якого передбачений в диспозиції статті 299 «Жорстоке поводження з тваринами» Кримінального кодексу України (далі – КК України), відзначається високим рівнем латентності, тобто перебуває у прихованому стані, не виявляючи себе. І тільки злагоджена співпраця місцевої влади, правоохоронних органів, а також зооохоронних організацій допоможе при розслідуванні вказаного кримінального правопорушення або його запобігання. Наприклад, практика спільних рейдів спеціалістів ветеринарної служби та дільничних інспекторів поліції, під час яких виявляються безпритульні тварини, що потім виловлюються та передаються до притулків, суттєво може зменшити кількість постраждалих безпритульних тварин на вулицях, оскільки вони будуть перебувати під захистом у притулку.

Робота правоохоронних органів у випадках виявлення жорстокого поводження з тваринами полягає у з'ясуванні всіх обставин справи та притягнення винної особи до відповідальності. Так, відповідно до

статті 32 «Про захист тварин від жорстокого поводження» [1], органи Національної поліції України здійснюють нагляд за дотриманням порядку виходу домашніх тварин (собак) у громадських місцях, за дотриманням вимог у сфері захисту тварин від жорстокого поводження та вживають відповідних заходів у разі порушення законодавства у цій сфері.

Також слід відмітити, що з 08 листопада 2021 р. набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації положень деяких міжнародних угод та директив Європейського Союзу у сфері охорони тваринного та рослинного світу» від 15.07.2021 № 1684-IX [2], який доповнив Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» новою статтею 32-1, в якій зазначається, що до повноважень місцевих рад на відповідній території і в межах їхньої компетенції належать: 1) вжиття заходів та забезпечення дотримання заборони провадження діяльності пересувних звіринців, пересувних зоопарків, пересувних виставок диких тварин та іншої забороненої цим Законом діяльності в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці; 2) організація та здійснення заходів щодо захисту тварин від жорстокого поводження. Отже, тепер громадяни через місцеві ради зможуть самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання (місцевого значення) щодо захисту тварин в межах Конституції і законів України.

Хоча вітчизняне законодавство має низку нормативно-правових актів щодо захисту тварин, які часто доповнюються або змінюються, на практиці у працівників правоохоронних органів виникають складнощі при застосуванні норм законодавства в сфері захисту тварин від жорстокого поводження.

Як зазначає Т.І. Синоверська, згідно з даними анкетування слідчих Національної поліції України здебільшого саме на початковому етапі розслідування жорстокого поводження з тваринами у слідчого виникає найбільше проблемних питань. Серед них можна виокремити: недосконалість кримінального процесуального законодавства; недостатня професійна підготовка слідчих, оперативних працівників, спеціалістів й експертів; недостатнє оснащення засобами криміналістичної техніки; недостатня кількість доказової інформації для доведення причетності особи до вчинення кримінального правопорушення. Для подолання означених проблем необхідно: по-перше, усунути прогалини кримінального процесуального законодавства, які виявляються під час проведення слідчих (розшукових) дій; по-друге, організувати перепідготовку та підвищення кваліфікації працівників слідчих й оперативних підрозділів органів Національної поліції України; по-третє, забезпечити органи досудового розслідування необхідними засобами криміналістичної техніки; по-четверте, для ефективного пошуку всієї

доказової інформації правильно здійснити розподіл процесу розслідування жорстокого поводження з тваринами [3, с. 154].

Отже, при виявленні працівниками правоохоронних органів кримінального правопорушення «Жорстоке поводження з тваринами» слід приділити значну увагу початковому етапу розслідування, оскільки допущення помилок, неправильна оцінка слідчої ситуації, безвідповідальне ставлення до своїх професійних обов'язків та інші прогалини можуть негативно вплинути на подальше встановлення обставин вчинення кримінального правопорушення.

Література

1. Про захист тварин від жорстокого поводження: Закон України від 21 лют. 2006 р. № 3447-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3447-15#Text>

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації положень деяких міжнародних угод та директив Європейського Союзу у сфері охорони тваринного та рослинного світу: Закон України від 15 лип. 2021 р. № 1684-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1684-20#n170>

3. Синоверська Т.І. Криміналістична методика розслідування жорстокого поводження з тваринами: дис. ... д-ра філософії: 081 Право / Нац. академія внутріш. справ. Київ, 2021. 258 с.

УДК 159.923: 351(043.2)

Матієнко Т.В., к.ю.н.,
Одеський державний університет внутрішніх справ,
м. Одеса, Україна

ЮРИДИЧНА ОСВІТА ЯК СКЛАДОВА УСПІХУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Успішне формування правової держави значною мірою залежить від якості професійної підготовки працівників Національної поліції, рівня їх юридичних знань та вміння практичного застосування отриманих знань.

Роль юридичної освіти у формуванні правової культури працівників поліції не є однозначною. З одного боку, сучасний поліцейський має бути високоосвіченою, культурною людиною, прикладом високої правової культури для інших членів суспільства. Ця риса проявляється у його повсякденній правоохоронній діяльності, у рівні його юридичної грамотності, умінні вирішувати юридичні суперечки, дотриманні ідей справедливості, свободи, рівності, добросовісності, розумності, поваги людської гідності, прав людини [1].

З іншого боку, працівники поліції виконують функціональне завдання